

N:o 107.

Af Herr **A. W. Westerdal**: *Om utförselsförbud eller tull å rundvirke m. m.*

I motion, N:o 2, vid 1873 års riksdag föreslog jag på då anförda skäl, "att Riksdagen ville för sin del besluta utförselsförbud å all sorts rundvirke under 7 tums topp på 20 fots längd", eller, om detta ej kunde bifallas, "att Riksdagen ville för sin del besluta att å samma sorts virke åsätta tull lika med varans värde," samt att, i fall någon bestämmelse uti den emellan de förenade rikena Sverige och Norge å ena samt Frankrike å andra sidan år 1865 ingångna handelstraktat skulle anses innefatta hinder för åvägbringandet af ofvan föreslagna alternativa åtgärd, "Riksdagen då jemväl ville besluta en skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan, att Han täcktes af franska regeringen utverka en sådan modifikation, att hinder ej möta för utfärdandet af författning i föreslaget syfte".

Samma Riksdags Bevillnings-Utskott, till hvilket min berörda motion blifvit öfverlemnad, har i betänkande N:o 3, angående tullbevillningen, ansett sig icke kunna tillstyrka mitt förslag, dervid, i hvad frågan rörde tull å angifvet virke, erinrande, att, då 4:de artikeln af den emellan Sverige och Norge å ena samt Frankrike å andra sidan år 1865 ingångna handelstraktat icke lærer medgifva ett omedelbart åvägbringande af den föreslagna exporttullen, men att, om ett dylikt medgifvande från Frankrikes sida kunde vinnas, detta naturligen måste betinga motsvarande eftergifter å vår sida, samt det enligt Utskottets tanke ingalunda kunde för de förenade rikena vara önskligt, att en rubbning af traktatens bestämmelser för närvarande ifrågasattes, torde — oberoende af den uppfattning man i öfrigt kunde ega om motionärens förslag — ett afstyrkande af detsamma, såvidt det icke är förenligt med åberopade traktaten, ega sitt fulla berättigande i de af Utskottet antydda förhållanden. Detta Utskottets afstyrkande utlåtande biföll Riksdagen.

Sedan dess har emellertid tiden för ofvan nämnda handelstraktats tillvaro utlupit, ehuru den ömsesidigt blifvit prolongerad till innevarande års slut, och då enahanda beklagliga förhållande med afseende på ungskogens ohejdade afverkning fortfar på ett sätt, som inger de största farhågor för landets skogsbestånd — ty ingen med förhållandena bekant torde våga påstå, att t. ex. de fem och en tredjedels millioner kubikfot grufstötter, så kallad pitprops, som under sistlidna år lära exporterats ensamt från Göteborg, blifvit i och för rationel skogsgallring fälda — vågar jag än en gång, om än åsigterna om lämpligheten af mitt förslag må vara delade, dock med afseende på det behjertansvärda och derjemte riksförderfliga uti ifrågavarande skogshandteringsaffär samt med åberopande af motiveringen i min vid 1873 års riksdag väckta, här ofvan angifna motion, vördsamligen hemställa,

att Riksdagen ville för sin del besluta utförsel förbud å all sorts rundvirke under 7 tums topp på 20 fots längd, eller, om detta icke skulle bifallas,

att Riksdagen ville för sin del besluta, att å samma sorts virke åsätta tull lika med varans allmänna värde, samt att, i fall någon af dessa tvenne åtgärder godkännes,

Riksdagen då jemväl ville i underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes, för den händelse ytterligare förnyad eller ock ny handelstraktat skulle komma till stånd emellan Sverige eller de förenade rikena Sverige och Norge å ena samt Frankrike å andra sidan, dervid så tillvägagå, att hinder ej möta för utfärdande af författning i föreslaget syfte.

Stockholm den 26 Januari 1878.

A. W. Westerdal.

Tillägg.

Enär största mängden pitprops eller grufstötter skeppas på England, torde icke synnerligt stor uppoffring å svenska sidan behövas för att förmå Frankrike tillåta oss att fatta de beslut och vidtaga de åtgärder, som vi sjelfva anse behöfliga för vården af egna skogar.

A. W. Westerdal.